ఈస్టర్న్ ఇన్వెస్ట్మెంట్స్ లిమిటెడ్

వర్సెస్

1951
మే, 4

ఆదాయపు పన్నుల శాఖ వారి కమీషనర్, పడమటి బెంగాల్

[శ్రీ హరిలాల్ కనియ, ప్రధాన న్యాయమూర్తి., పతంజలి శాస్త్రి, ఎస్. ఆర్. దాస్, వివియన్ బోస్ న్యాయమూర్తులు]

భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం (XI ఆఫ్ 1922),సెక్షన్ 12(2)--వ్యాపార వ్యయం--పెట్టుబడి పై వడ్డీ--కంపెనీ మూలధనాన్ని తగ్గించడం,వాటాలను స్వాధీనం చేసుకోవడం మరియు వాటదారులకు పెట్టుబడి ఇవ్వడం--కంపెనీ ఆదాయం తగ్గింది--పెట్టుబడిపై వడ్డీ-అనుమతించదగినదేనా?

వాటాలు, జమీను వ్యవహారాలు చూసుకోవడం కోసం ఏర్పాటు చేసిన ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీయొక్క మూలధనం విలువ 250 లక్షల రూపాయలు,50 లక్షల నికర విలువ కలిగిన వాటాలను A మరియుమిగిలిన వాటాలు అతను నియమించబడిన వారు కలిగి ఉన్నారు.కంపెనీకి డబ్బు అవసరం ఉంది అది పరిష్కరించబడింది.Aయొక్క సమ్మతితో, వాటా మూలధనాన్ని 50 లక్షల మేర తగ్గించడానికి A వద్ద ఉన్న 50 లక్షల వాటాను కంపెనీ స్వాధీనం చేసుకొనుటకు మరియు A కి మరియు బదులుగా 50 లక్ష ల రూ. ముఖ విలువ కలిగిన పెట్టుబడులు ఏడాదికి 5 శాతం వడ్డీతో 50 లక్షలు.ఇచ్చుటకు తీర్మానించబడెను ఆదాయ పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హై కోర్టు ఈ విధముగా తీర్మానించెను. ఆదాయ పన్ను చట్టములోని సెక్షన్ 12(2) కింద పెట్టుబడి పై వచ్చిన వద్దిని వ్యాపారవ్యయముగా ఆమోదించబడినదని తీర్మానించిరి. అందుకు ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క ప్రధాన కారణాలు(i) లావాదేవిల ముఖ్య ఉద్దేశం మార్పిడిని ప్రభావితం చేయడం,(ii) పన్ను విధించదగిన కంపెనీ ఆదాయం తగ్గించబడింది,(iii) లావాదేవీలు తీసుకొని వచ్చిన అదే వ్యక్తికి

వాటా చెల్లించబడింది. మరియు పెట్టుబడులు తీసుకున్నారు, (iv) కంపెనీ లావాదేవీ కంటే ఆ వ్యక్తిగత లావాదేవీల పై ఆసక్తి ఎక్కువ,(v) ఇతర మార్గాల ద్వారా కంపెనీ మూలధనాన్ని తగ్గించి ఉండవచ్చు.

(1) 76 IA, 74.

సంపూర్ణ సభ్య న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పు (కనియ, ప్రధాన న్యాయమూర్తి., పతంజలి శాస్త్రి, దాస్, బోస్ న్యాయమూర్తులు) సెక్షన్ 12(2), క్రింద వ్యయం అనుమతించ బడినదా అనే పరీక్ష లో లావాదేవీలు సరిగ్గా నమోదు చేయబడి, కంపెనీ యొక్క సాధారణ కార్యక్రమాలు కొనసాగించడాన్ని సులభతరం చేయడానికి,ఆదాయాన్ని సంపాదించే ఉద్దేశ్యంతో దాని వ్యాపారం, మరియు మోసం లేక పోవడంతో పై పరిశీలన వలన పెట్టుబడులపై వడ్డీ అనుమతించబడదని హై కోర్టు తీర్మానించుట సమర్ధ నియంకాదు. వాస్తవంగా లావాదేవీలు చేయుటకు కంపెనీ , వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడాన్ని సులభతరం చేయడానికి వాణిజ్యం ప్రయోజనం కొరకు చేసినదని స్పష్టంగా తెలియునున్నది.పెట్టుబడిపై వద్దిని సెక్షన్ 12(2) కింద అనుమతించ బడెను.*ఫార్మర్స్ వర్సెస్ స్కాటిష్ నార్త్ అమెరికన్ ట్రస్ట్ లిమిటెడ్.* కేసు [1912] AC 118 సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి. సివిల్ అప్పీల్ నం. 89/ 1950. 1948లో ఆదాయపు పన్ను రెఫరెన్స్ నం. 11లో కలకత్తాలోని హైకోర్టు ఆఫ్ జ్యుడికేచర్ (జిఎన్ దాస్ మరియు ముఖర్జీ న్యాయమూర్తులు.) జూలై 5, 1949 లో జారీ చేసిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుపై ఈ అప్పీలు దాఖలైనది

ఎస్. మిత్ర (ఎస్. ఎన్.ముఖర్జీ, అతనితో) అప్పీలుదారు తరుపున .

ఎం. సి.సెతల్వాద్, భారతదేశం కోసం అటార్నీ జనరల్ ఎస్. ఎం.సిక్రి, అతనితో) ప్రతివాది తరుపున.

1951,మే 4. న్యాయస్థానం తీర్పును బోస్ న్యాయమూర్తి వెలువరించిరి.

బోస్ న్యాయమూర్తి ——ఇది ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66 (1) కింద ఇచ్చిన సూచనపై కలకత్తాలోని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నుండి మదింపుదారుడు దాఖలు చేసిన అప్పీలు.

హైకోర్టు అభిప్రాయం కోసం సమర్పించిన ప్రశ్న ఇలా ఉంది:--

"ఈ కేసు పరిస్థితులలో, పెట్టుబడుల పై మదింపుదారు చెల్లించే వడ్డీ కేవలం సెక్షన్12 లోని సబ్-సెక్షన్ (1) కింద అంచనా వేయదగిన ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలను సంపాదించడం లేదా సంపాదించడం కోసం మాత్రమే చెల్లించబడిందా."

ఈ కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా,మధింపుదారు పెట్టుబడులు పై చెల్లించిన వడ్డీ,ఆదాయం కొరకు, సంపాదన, లాభలను అర్జించడం కొరకు సెక్షన్ 12(1)క్రింద అవి మదించబడతాయి.

మధింపుదారు ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ, ఇది జనవరి 3, 1927న స్థాపించబడింది. ఇది ఈస్టర్న్ ఇన్వెస్ట్మెంట్స్ లిమిటెడ్గా పిలువబడే పెట్టుబడి సంస్థ. మెమోరాండం ఆఫ్ అసోసియేషన్లో పేర్కొన్న విషయాలు సాధారణంగా వాటాలు, జామీనులు, పత్రాలు మొదలైనవాటితో కొనుగోలు చేయడం, విక్రయించడం మరియు ఇతరత్రా ఒప్పందంలు చేయడం. కంపెనీ వాస్తవానికి షేర్లు సంపాదించుట, ఉంచుకోవడం. మరో విధంగా వాటాల లావాదేవీలు,ప్రభుత్వ జామీను సమకూరుచ్చుటకు స్థాపించబడెను ఇవి గతంలో ఒక లార్డ్ కేబుల్కు చెందినవి. సంస్థ యొక్క ప్రారంభం తేదీలలో దాని వాటా మూలధనం 250 లక్షలు మరియు పాక్షికంగా ప్రాధాన్యత కలిగిన వాటా,50,000,మరియు పాక్షికంగా సాధారణ ముఖ విలువ 50,00,000 వాటి కొరకు మేము ఇక్కడ బాధ్యత కలిగిఉన్నాము. మిగిలిన వాటా మూలధనాన్ని దివంగత లార్డ్ కేబుల్ నామినీలు కలిగి ఉన్నారు.

లార్డ్ కేబుల్ మార్చి 28, 1937న మరణించాడు, మరణించే నాటికి అతనికి గ్రేట్ బ్రిటన్ మరియు భారతదేశంలో ఒక ఆస్తి ఉన్నది.జెఫ్రీలాసీ స్కాట్ ను భారతదేశంలోని అతని ఆస్తుల నిర్వాహకుడిగా నియమించబడెను. మరియు ఆ హోదాలో, ప్రశ్నర్థకమైన ఈ 50,000 వాటా అతని వద్ద వున్నది.

ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ రూపొందించిన కేసు హైకోర్టు సూచన ప్రకారం, "లార్డ్ కేబుల్ యొక్క కార్యనిర్వాహకులకు డబ్బు అవసరమైంది", మరియు తదనుగుణంగా భారతదేశంలోని ఆస్తుల నిర్వాహకుడు 9 ఫిబ్రవరి, 1937న కంపెనీతో ఒక ఒప్పందాన్ని కుదుర్చుకున్నాడు, ఆ నిబంధనలు క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:-

కంపెనీ తన వాటా మూలధనాన్ని రూ. 50 లక్షలను రూ. 50000/- కు తగ్గించుటకు ఒప్పుకొనెను.అట్లు చేయుటకు పైన తెలిపిన రూ. 50000/- షేర్లను , ఏవైతే లార్డ్ కేబుల్ పేరుమీద గల ఒక్కొక్క షేర్ రూ. 100/- విలువగలవి స్కాట్ నుండి స్వాధీనపర్చుకొన తలిచెను. స్కాట్ తన పక్షంగా , డబ్బు చెల్లింపును వాదులుకొనుటకు మరియు దానికి బదులుగా ముఖ విలువగల 50 లక్షల పెట్టుబడి మరియు దానిపై వచ్చు 5% వద్దిని తీసుకొనుటకు అంగీకరించెను అది నమోదుకావాడిన షేర్ హోల్డర్ ఎంపిక చొప్పున ఎప్పుడైనా విడిపించదగినది " కలకత్తా హై కోర్టు వారి అనుమరితిని తగిన సమయములోపొంది కక్షిదారులు దానిని కొనసాగించిరి. 5 శాతం ఈ పెట్టుబడుల పై స్కాట్కు చెల్లించిన వడ్డీ, న్యాయస్థానం ముందు , ప్రశ్నగా రూపుదిద్దుకొన్న అంశం , కంపెనీ ఆదాయ పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(2) ప్రకారం తన పని వ్యయంలోని భాగంగా ఖర్చులలో దీనిని తన ఆదాయం నుండి తీసివేయాలని అభ్యర్థన చేస్తుంది,అంటే సెక్షన్లోని పదాలు, ఈ విధంగా వున్నవి:

"వ్యయం (మూలధన వ్యయం కానిది) ఖర్చులు ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలను సంపాదించడం కోసం మాత్రమే ఖర్చు చేయబడుతుంది."

ఈ వాదన ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు మరియు హైకోర్టు ముందు కూడా విఫలమైంది. ఖర్చు మూలధన వ్యయం యొక్క స్వభావంలో లేదని మొత్తముగా అంగీకరించారు, అయితే ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అభిప్రాయం ఏమిటంటే (ఎ) సంస్థ ఖర్చు చేసినది ఆదాయం, లాభాలు మరియు లాభాలను సంపాదించడానికి చేసినది కాదు.(బి) ఒక వేళ అయినప్పటికీ, అది ఏ

స్థాయిలోనైనా కేవలం ఆ ప్రయోజనం కోసం చేసిన ఖర్చు కాదు. సాధారణంగా, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు రెండూ ఆ అభిప్రాయాన్ని తీసుకున్నాయి.

ఏ కారణాల పై ఈ తీర్మానాలు ఆధారపడేనో అన్నది ఈ క్రింది విధంగా సంగ్రహించవచ్చు:

(1) ఒప్పందం యొక్క ఉద్దేశ్యం ఏమిటంటే,కంపెనీ ఆదాయమును సంపాదించుటలో జోక్యము చేసుకొనకుండా మరియు పెట్టుబడులకు ఏ విధమైన భంగము కలిగించకుండా మార్పిడి జరిగించుట.

(2) ఈ లావాదేవీ ద్వారా కంపెనీ పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే ఆదాయం తగ్గిపోయింది;

(3) వ్యక్తి యొక్క పూర్తి గుర్తింపు ఉంది --

(ఎ) ఎవరు కంపెనీ వ్యవహారాలకు భంగం కలగకుండా ఈ లావాదేవీని తీసుకువచ్చారు,

(బి) వాటా డబ్బు ఎవరికి తిరిగి చెల్లించబడింది. మరియు

(సి) పెట్టుబడులు ఎవరు తీసుకున్నారు;

మరియు (4) ఈ లావాదేవీ కంపెనీ కంటే వాటాదారు స్కాట్కే ఎక్కువ ప్రయోజనం చేకూర్చింది.

ఈ అప్పీల్ యొక్క నిర్ణయం సెక్షన్ 12 (2) యొక్క నిజమైన నిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు తీర్పులో ఈ అంశంపై చట్టం సరిగ్గా సంగ్రహించబడింది. కింది సూత్రాలు సంబంధితంగా ఉన్నాయి:

(ఎ) ప్రతీ ఒక్క కేసుకు సంబంధించిన వాస్తవాలపై ప్రశ్న నిర్ణయించబడినప్పటికీ, తుది ముగింపు చట్టంలో ఒకటిగా నున్నది : *ఇండియన్ రేడియో&కేబుల్ కమ్యూనికేషన్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఇన్కమ్ టాక్స్ కమీషనర్ – బాంబే*(1)కేసులో , మరియు *తారా హైడ్రో-ఎలక్ట్రిక్ ఏజెన్సీలు లిమిటెడ్ వర్సెస్కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ టాక్స్, బొంబాయి* (2) కేసు ;

(బి) వ్యయం లాభదాయకంగా ఉందని లేదా వాస్తవానికి ఏదైనా లాభం ఆర్జించబడిందని చూపించాల్సిన అవసరం లేదు: *మూర్ v. స్టీవర్ట్&లాయిడ్స్*(3) మరియు *ఉషర్ యొక్క కేసు*(4) 2;

(సి) డబ్బు "అవసరం కోసం కాదు మరియు వాణిజ్యానికి ప్రత్యక్ష మరియు తక్షణ ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేయబడిందని, కానీ స్వచ్ఛందంగా మరియు వాణిజ్యపరమైన ప్రయోజనం ఆధారంగా మరియు పరోక్షంగా వ్యాపారం కొనసాగించడానికి వీలు కల్పించడానికి" అని చూపితే సరిపోతుంది. ": *బ్రిటిష్ ఇన్సులేటెడ్& హెల్స్బీ కేబుల్స్ లిమిటెడ్. v. అథర్టన్*(5); మరియు

(డి) అంతకు మించి "పూర్తిగా " అనే పదానికి అర్థం ఏమిటో వివరించడానికి నిశ్చితమైన నియమం విధించబడదు

ప్రస్తుత కేసు కు సమానమైన, *ఫార్మర్ వర్సెస్ స్కాటిష్ నార్త్ అమెరికన్ ట్రస్ట్ లిమిటెడ్.* (6) కేసులో వాటాలు కొనుగోలు చేయడానికి అవసరమైన ఓవర్డ్రాఫ్ట్పై చెల్లించిన వడ్డీ ఖర్చులను వారు ఆర్జించిన పన్ను వేయదగిన లాభాలు మరియు ప్రయోజనాలను నిర్ధారించుటకు రసీమల నుండి తీసివేయవలెనని తీర్మానించిరి (కొనుగోలు చేసిన వాటాల ఓవర్డ్రాఫ్ట్కు జామీను గా ఉంచబడతాయి). మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రస్తుత కేసు ఈ సూత్రాల పరిధిలోకి వస్తుంది.

(1) 1937 ITR 270 P. C. (2) 1937 ITR 202 PC

(3) 6 పన్ను కేసులు 501. (4) 1915 AC 433.

(5) 1926 AC 205 వద్ద 221 మరియు 235. (6) 1912 AC 118.

ఆదాయపు పన్ను శాఖ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టుతో చర్చించిన అంశాలలో ఒకటి ఏమిటంటే, ఈ బదిలీ లు సంస్థ యొక్క పెట్టుబడులు అధీనంలో ఉంచడానికి ఏ విధంగానూ భంగం కలిగించనప్పటికీ,లేదా దాని ఆదాయాన్ని ఆర్జించడంలో జోక్యం చేసుకోనప్పటికీ, దాని ప్రభావం తగ్గించలేదు.కానీదాని ప్రభావము వల్ల చెల్లించ వలసిన ఆదాయపు పన్ను వ్యయం

తగ్గుతుంది.మాతీర్పులో, మోసం కారణంగా లావాదేవీని సవాలు చేయనప్పుడు ఇది సరైన పరిశీలన కాదు. ప్రస్తుత కేసులో అవకతవకల ఆరోపణ కూడా లేదు.

కొంత ఒత్తిడిని కలిగించిన తదుపరి అంశం ఏమిటంటే, ఎవరైతే వాటాలను విక్రయించారో ఆ వ్యక్తిమరియు పెట్టుబడులు తీసుకున్న వ్యక్తి. ఇద్దరి మధ్య పూర్తి గుర్తింపు ఉన్నది. లావాదేవీ అతనికి గణనీయమైన ప్రయోజనాన్ని కలిగించింది. మోసముగూర్చి సూ చన లేనట్లయితే, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(2)లోని నిబంధనలను అమలు చేయడం కోసం ఇది అస్సలు సంబందించినది కాదు.చాలావాణిజ్య లావాదేవీలు రెండు వైపుల పరస్పర ప్రయోజనం కోసం నమోదు చేయబడతాయి,లేదా ప్రతీ పక్షం తనకు తానుగా ఏదైనా పొందాలని భావిస్తుంది.ప్రస్తుత ఉద్దేశం కోసం పరీక్ష ఏమిటంటే, అవతలి పక్షం ప్రయోజనం పొందిందా లేదా వాస్తవానికి ఇది అప్పీలుదారుకు అంతిమ లాభం కలిగించే న్యాయమైన లావాదేవీ కాదా,అన్నది కాదు. కానీ అది అప్పీలుదారు యొక్క చట్టబద్ధమైన వాణిజ్య సంస్థలకు సంబంధించి పరోక్షంగా సరిగ్గా నమోదు చేయబడిన. వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడాన్ని సులభతరం చేయడానికి.ఈ లావాదేవీని కంపెనీ పెట్టుబడి వ్యయం విధుల్లోకి తీసుకురావచ్చా అని హైకోర్టు అనుమానం వ్యక్తం చేసింది.మరియు మెమోరాండం ఆఫ్ అసోసియేషన్ లో పేర్కొన్న అంశాల లక్ష్యాలతో దాన్ని సరిదిద్దడం కష్టంగా ఉంది. కానీ అలాంటి కష్టమేమీ మనకు కనిపించదు. క్లాజ్ 5 కంపెనీ మూలధన తగ్గింపుకు అధికారం ఇస్తుంది మరియు క్లాజ్ 3(3) కంపెనీకి పెట్టుబడులు మంజూరు చేయుట ద్వారా రుణం తీసుకోవడానికి లేదా సేకరించడానికి అధికారం ఇస్తుంది. విషయం స్పష్టంగా "పత్రం లో వ్రాయబడింది". అంతేకాకుండా, ఈ విచారణ సంబంధితమైనదని మేము భావించడం లేదు, ఎందుకంటే మేము ఆదాయపు పన్నుకు సంబంధించిన ప్రశ్నను పరిశీలించుచున్నము మరియు కంపెనీ మూలధనాన్ని తగ్గించడానికి చేసిన దరఖాస్తుపై లావాదేవీ యొక్క చట్టబద్ధత లేదా యాజమాన్యాన్ని నిర్ధారించడం లేదు.

మేము ఇదివరకే సూచించిన ప్రయోజనాల కోసం ఇది సాధారణ వ్యాపారంలో జరిగిందా అనేది మాత్రమే ప్రశ్న, అయితే కంపెనీ డైరెక్టర్లు మరియు వాటాదారులు ఒక వేళ తప్పుగా భావించాదెమో.

అందువల్ల, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ తన కేసు ప్రకటనలో పేర్కొన్నట్లుగా, లార్డ్ కేబుల్ ఎస్టేట్ యొక్క కార్యనిర్వాహకులకు డబ్బు అవసరం. తరువాతి క్రమంలో, లావాదేవీ " "సాధారణ వాటాల మెజారిటీ కలిగి ఉన్న వ్యక్తి వలన" తీసుకురాబడింది మరియు వాటాలు వాస్తవానికి లార్డ్ కేబుల్ మరియు అతని నామినీలచే నిర్వహించబడ్డాయి. అందువల్ల స్కాట్ తన వాటలకు నగదు చెల్లించమని కంపెనీని బలవంతం చేసి ఉండవచ్చునని స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. ఆయన కొరడా ఝుళిపించినట్లు తెలుస్తోంది. అతను దానికి బదులుగా ఒక ఒప్పందం చేశాడు, అతనికి అవసరమైన సౌకర్యాలను కల్పిస్తూ, దానిలో ఎక్కువ భాగం యొక్క అవక్షేపణ అమ్మివేయడం లేకుండా తన పెట్టుబడులను నిలుపుకోవడానికి అనుమతించడం ద్వారా కంపెనీని సంతృప్తిపరిచినట్లు కనిపిస్తుంది. ఈ దృక్కోణంలో కంపెనీ సరైనదేనా లేదా తప్పుగా ఉందా అనేది పట్టింపు లేదు.మరియుఏ సందర్భంలోను మేము దాని నిర్ణయం యొక్క సవ్యతను నిర్ధారించలేము ఎందుకంటే మా ముందు అన్ని ఆధారాలు లేవు. ఈ రకమైన పరిగణనలు ఒక వివిక్త లావాదేవీపై కనిపించే లాభం లేదా నష్టం కంటే లోతుగా ఉన్నాయని గుర్తుంచుకోవాలి.

రద్దయిన 50,000 వాటాలు ఆ తర్వాతి సంవత్సరంలో 3 1/2 శాతం వడ్డీపెట్టుబడులకు వ్యతిరెకంగా 5 శాతం వడ్డీ మాత్రమే ఆర్జించాయని చెప్పడం సరిపోదు. ఎందుకంటే, ఇది చేయకుంటే కంపెనీ ఆస్తులకు ఎంతమేరకు భంగం వాటిల్లుతుందో మాకు తెలియదు. మనకు తెలిసినదేమిటంటే, ఆదాయపు పన్ను అప్పీల్ ట్రిబ్యునల్ పేర్కొన్నది మాత్రమే, అది క్రింద చూపబడేను--

"కంపెనీ యొక్క పెట్టుబడులకు భంగం కలగకుండా మరియు దాని పర్యవసానంగా వచ్చిన ఆదాయాన్ని ప్రభావితం చేయని విధంగా రూపొందించబడిన మార్పు తీసుకురాబడింది."

కంపెనీ దృక్కోణం నుండి లావాదేవీ యొక్క వాణిజ్య స్వభావాన్ని చూపించడం మాత్రమే ఇది పేర్కొన్నది.

కంపెనీ మూలధనాన్ని ఇతర మార్గాల్లో తగ్గించవచ్చని హైకోర్టు భావించింది. కానీ అది మళ్ళీ విషయం కాదు. వ్యాపార వర్గాలలో ఒక నిర్దిష్ట విషయాన్ని తీసుకురావడానికి

సాధారణంగా అనేక మార్గాలు ఉన్నాయి,అయితే ఆదాయంలోని పన్నుచట్టం, సెక్షన్12(2) కింద న్యాయస్థానం ఒక ప్రశ్నను నిర్ణయించేటప్పుడు వాటిలో దేనిని నియమించాలో నిర్ణయించదు..

ప్రతివాది తరపున (5 ఏప్రిల్, 1947 నాటి హైకోర్టుకు అప్పీలుదారు దరఖాస్తులోని 7వ పేరా ఆధారంగా) కంపెనీకి కావలసిన మూలధన తగ్గింపును ప్రభావితం చేయడానికి తగిన ద్రవ్య వనరులు ఆ సమయంలో ఉన్నాయని, ఈ దారిని చూసుకోవలసిన అవసరం లేదని వాదించబడింది. కానీ అది మరల వాదులాడే విషయం కాదు. కంపెనీ దీన్ని ఈ విధంగా ఎంచుకుంది.మరియు మోసం యొక్క సూచన కూడా లేనందున, ఇది ఒక సాధారణ వాణిజ్య ప్రతిపాదనగా సాగిందా అనేది మాత్రమే ప్రశ్న. అయితే, పేరా 7 అంటే అదేనా అని మాకు సందేహం ఉంది, ఎందుకంటే 1944 ఫిబ్రవరి 11 నాటి హైకోర్టుకు చేసిన దరఖాస్తులోని 4వ పేరాలో, పిటిషనర్ చేతిలో ఉన్న డబ్బు మరియు తక్కువ కాలంలో ఇవ్వబడిన సమాచారం ప్రకారం ,కేవలం రూ. 8, 94,379. అంటే 50 లక్షల కంటే తక్కువ వ్యవహారం. అయితే, మనం దీని గురించి వివరంగా పరిశీలించనవసరం లేదు.

వాస్తవాల యొక్క పూర్తి సమీక్షలో, ఈ లావాదేవీ సంస్థ యొక్క వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి పరోక్షంగా స్వచ్ఛందంగా నమోదు చేయబడిందని మరియు వాణిజ్యపరమైన ప్రయోజనం ఆధారంగా జరిగిందని స్పష్టమవుతుంది. కనుక ఇది 1939లో సవరణకు ముందు ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని సెక్షన్ 12(2) పరిధిలోకి వస్తుంది.

ఇది పెట్టుబడి సంస్థ అయినందున,అది డబ్బును అప్పుగా తీసుకుని,ఆర్జించినఆదాయాన్ని పెట్టుబడులకు ఉపయోగించినట్లయితే , ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 12(2) ప్రకారం రుణాలపై అది చెల్లించే వడ్డీ స్పష్టంగా అనుమతించదగిన మినహాయింపుగా ఉంటుంది.. రుణాన్ని ఓవర్డ్రాఫ్టై తీసుకున్నా, లేదా స్థిర నిధి లేదా పెట్టుబడుల పై తీసుకున్నా చట్టంలో ఎలాంటి తేడా ఉండదు. ముఖ్యం గా పెట్టుబడులు తీసుకున్న వ్యక్తి సాధారణ వాటాలను విక్రయించిన వ్యక్తే అయినప్పుడు ఈ మినహాయింపును అనుమతించడాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ వాదన చేశారు. పెట్టుబడులు మూడవ పక్షం వద్ద ఉన్నట్లయితే ఈ విషయంలో వివాదం లేదు.

L/N2 S. C. L.

కంపెనీ మొత్తం ఆదాయాన్ని గణించడంలో దానికి చెల్లించాల్సిన వడ్డీ అనుమతించదగిన తగ్గింపుగా ఉంటుందని పేర్కొనిరి. పెట్టుబడులు కలిగిన వ్యక్తి,వాటాలు కలిగి ఉన్నట్లు అయితే దానిలో తేడా ఏమిటి? కంపెనీ మరియు పరిపాలనఅధికారి మధ్య జరిగే లావాదేవీకి సంబంధించి మోసం గురించి ఎటువంటి సూచన చేయనందున మరియు న్యాయస్థానం ఆమోదించిన వాస్తవం దృష్ట్యా సూత్రప్రాయంగా ఏదీ కనిపించడం లేదు. పెట్టుబడులను అదే వ్యక్తి నగదు రూపంలో చెల్లించినట్లయితే, వడ్డీ మొత్తాన్ని మినహాయింపును అనుమతించడానికి ఎటువంటి అభ్యంతరం వుండదు. సూత్రప్రాయంగా, నగదు రూపంలో చెల్లించే బదులు, ధర చెల్లింపు అనేది కంపెనీ వాటాలు పైగా ఇచ్చే ఆకృతిలో ఉంటే, లావాదేవీ మోసం కారణంగా సవాలు చేయబడనప్పుడు మరియు న్యాయస్థానం ఆమోదం పొందినప్పుడు మాకు ఎటువంటి తేడా కనిపించలేదు.సంస్థయొక్క మూలధనం యొక్క పునర్వ్యవస్థీకరణలో. మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు మధింపుదారుని యొక్క దావాను అనుమతించని కారణం సరైనది కాదు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం, హైకోర్టు నిజమైన స్థితిని పరిగణించుటలో విఫలమైంది మరియు తన అభిప్రాయం కోసం సమర్పించిన ప్రశ్నకు సానుకూలంగా సమాధానం ఇవ్వాలి. కాబట్టి అనుమతించబడుతుంది. ప్రతివాది ఈ న్యాయస్థానం లోని అప్పీలు ఖర్చులను మరియు హైకోర్టులో సూచన కొరకైన ఖర్చులను చెల్లించవలెను.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారుకు ఏజెంట్: పి. కె.ఛటర్జీ.

ప్రతివాది కోసం ఏజెంట్: పి. ఏ.మెహతా.